

REPORTAGE Eefje Wijnhoven uit Venlo moet vlak voor de start van de derde Vierdaagse-etappe opgeven

‘Ik dacht: prikken, pleister en weer verder’

De stichting Venlo Beweegt begeleidt 78 deelnemers aan de Vierdaagse van Nijmegen die uit de regio Venlo komen. Gisteren viel de eerste uitvaller te betreuren.

DE 4 DAAGSE

door Peter Heesen

De boodschap werd voorzichtig gebracht, maar liet aan duidelijkheid niets te wensen over. ‘Je kunt beter niet starten.’ Eefje Wijnhoven is de eerste uitvaller van de groep van 78 wandelaars die onder de vlag van Venlo Beweegt aan de Vierdaagse deelnemen. De 45-jarige Venlose, die voor het eerst meedeed, kreeg het bericht gistermorgen te horen. Het viel haar rauw op het dak. Ze weet dat ze ‘slechte voeten’ heeft. Ook in de voorbereiding op de tocht der tochten had ze vaak last van blaren, maar ze meende dat het allemaal wel meeviel. Zelfs na de tweede etappe, waarin ze vreselijke pijn leed. „Ik dacht: prikken, pleister en morgen weer verder.” Toen ze haar schoenen uittrok, bleek haar kleine teen helemaal opgezwollen. Een ontsteking. Eefje, die met twee vriendinnen loopt, zat niet bij de pakken neer. Ze koelde haar voet, kreeg een ontstekingsremmer en kende een goede nachtrust. Gisterochtend stond ze vroeg op, douchte zich en kleepte zich aan. Twee leden van het medisch team waren speciaal voor haar om vijf uur opge-

De Vierdaagse deed gisteren Limburg aan. Hier lopen de wandelaars in Milsbeek.

foto Gé Hirdes

staan om haar te behandelen. Ze voelde de teen echter nog steeds kloppen, waarop ze het advies kreeg te stoppen. „Dat was balen. Met mijn vriendinnen heb ik een potje staan janken.” Eefje besloot in Nijmegen te blijven om haar vriendinnen, met wie ze bij het servicecentrum van de politie werkt, te steunen. Vandaag draagt ze ook het T-shirt dat ze speciaal hadden laten maken voor de finishdag. Op

het hemd prijken hun namen. De vriendinnen, Nancy de Bock (37) en Bernie Duijf (49), arriveren rond half één 's middags bij de verzorgingspost van Venlo Beweegt in Groesbeek. Zij hebben nergens last van. Bernie heeft de Vierdaagse vorig jaar al eens uitgelopen. Het begerde kruis ligt sindsdien op haar nachtkastje. „Het geeft je een enorm voldaan gevoel. Het is toch een prestatie.”

Marjet Verstraelen (50) beaamt dat. De ‘dag van Groesbeek’ valt haar zwaar. Heel zwaar. Als ze bij de post komt, loopt ze regelrecht naar de caravan van de medische staf om haar tranen de vrije loop te laten. Haar bovenbenen doen pijn. Haar knieën doen pijn. Haar rug doet pijn. Ze ziet het even niet meer zitten. Een kwartiertje later is ze weer opgeknapt. Ze roemt de heilende krachten van het medisch

team, maar ook de opbeurende woorden van haar ‘lotgenoten’ bij Venlo Beweegt. „Als ik alleen had moeten lopen, had ik het waarschijnlijk niet gehaald, want het is niet gemakkelijk.” Haar vriendin Marja Jonkers-Huys (48) uit Hout-Blerick toont een gescheurde regencap. „Ik heb hem bij mekaar moeten houden.” Zij is ook opgeknapt. „Nog twaalf kilometer. Dat gaat lukken. En morgen ook!”